

Republika Hrvatska
Općinski sud u Dubrovniku
Dr. Ante Starčevića 23
20000 Dubrovnik

Kov- 79/2024

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Dubrovniku, u optužnom vijeću sastavljenom od sutkinje tog suda Marte Jelić, kao predsjednice optužnog vijeća, te sutkinja istog suda Kate Ogresta Jović i Jadranke Klečak kao članica optužnog vijeća, uz sudjelovanje Katije Brkić kao zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenika Klaudije Bevan OIB: 26714968832, Put Zlatnog rata 47, 21420, Bol i Clive Andrewa Bevana, OIB: 72950136877, Dubrovnik, Pobjana 4, po optužnici oštećenika kao tužitelja Iva Bratoša iz Dubrovnika, Ilije Sarake 3, trenutno se nalazi u Domu za starije i nemoćne osobe Domus Christi, Za Rokom 13, podnesenoj ovome sudu 10. svibnja 2024. putem opunomoćenika oštećenika kao tužitelja odvjetnika Bojana Lujaka, radi kaznenog djela iz čl. 235.st. 3. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22-dalje: KZ/11) u stjecaju s kaznenim djelom iz čl. 141.st.1. KZ/11, sve u svezi sa čl.51.KZ/11, na sjednici optužnog vijeća održanoj 14.studenog 2024., ispitujući optužnicu:

r i j e š i o j e

Temeljem odredbe čl.354.st.1. Zakona o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08., 76/09., 80/11., 91/12., 143/12,56/13, 145/13, 152/14, 70/17, 126/19, 80/22, 36/24-dalje: ZKP/08) potvrđuje se optužnica oštećenika kao tužitelja Iva Bratoša iz Dubrovnika, Ilije Sarake 3, trenutno se nalazi u Domu za starije i nemoćne osobe Domus Christi, Za Rokom 13, podnesena ovome sudu 10. svibnja 2024. putem opunomoćenika oštećenika kao tužitelja odvjetnika Bojana Lujaka protiv okrivljenika Klaudije Bevan OIB: 26714968832, Put Zlatnog rata 47, 21420, Bol, Clive Andrewa Bevana, OIB: 72950136877, Dubrovnik, Pobjana 4, radi kaznenog djela iz čl. 235.st. 3. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22-dalje: KZ/11) u stjecaju s kaznenim djelom iz čl. 141.st.1. KZ/11, sve u svezi sa čl.51.KZ/11.

Obrazloženje

1. Oštećenik kao tužitelj Ivo Bratoš, zastupan po opunomoćeniku odvjetniku Bojanu Lujaku, podnio je ovom sudu 10. svibnja 2024. putem opunomoćenika oštećenika kao tužitelja odvjetnika Bojana Lujaka optužnicu protiv okrivljenika Klaudije Bevan i Clive Andrew Bevana radi kaznenog djela iz čl. 235.st. 3. Kaznenog zakona ("Narodne novine" br. 125/11, 144/12, 56/15, 61/15, 101/17, 118/18, 126/19, 84/21, 114/22-dalje: KZ/11) u stjecaju s kaznenim djelom iz čl. 141.st.1. KZ/11, sve u svezi sa čl.51.KZ/11.

2. Okrivljenici Claudii Bevan je optužnica uručena 1. srpnja 2024., okrivljeniku Andrew Clive Bevanu je optužnica uručena 12. listopada 2024., putem oglasne ploče, a branitelju okrivljenika odvjetniku Gordanu Loliću je optužnica uručena 4. srpnja 2024.

3. Okrivljenica Claudia Bevan je 12.srpnja 2024., putem branitelja odvjetnika Gordana Lolića podnijela odgovor na optužnicu.

4. Okrivljenik Clive Andrew Bevan je 12. srpnja 2024. putem branitelja odvjetnika Andrije Kuzmanića podnio odgovor na optužnicu.

5. U odgovorima se navodi kako iz optužnice ne proizlazi da su okrivljenici počinili kazneno djelo. Dio optužnice koji osporava utvrđenja Rješenja ODO-a u Dubrovniku KP-DO-193/2023, od 20. prosinca 2023. su potpuno promašeni i bespredmetni, obzirom da optužnica nije akt ili podnesak koji služi osporavanju utvrđenja ODO-a. Sa druge strane citirano Rješenje ODO-a već sadrži sva relevantna utvrđenja za donošenje odluke o (ne)osnovanosti osporavane optužnice. Činjenični opis djela u prvom dijelu optužnice navodi da je okrivljeni počinio djela „s namjerom proširenja svog stana u stan oštećenika“. Ovakva tvrdnja je proizvoljna i dijametralno suprotna već utvrđenim činjenicama, notornim činjenicama i nema joj mjesta u formalnom dijelu optužnice. Isto vrijedi i za tvrdnju o „niskim pobudama“ okrivljenika. Dalje se navodi kako Činjenični opis i utvrđenja iz optužnice nisu logična ni istinita. Razlozi optužnice su beživotni i nelogični, suprotni stanju spisa, a radi se isključivo o pritisku uključenih osoba na okrivljenike, s ciljem stjecanja „odštete“ koja ih ni po čemu ne pripada. Optužnici nije priložen niti jedan jedini materijalan dokaz o postojanju bilo kakve štete, odnosno, postojanju bilo kakvih stvari koje su navodno oštećene. Također, već je iz optužnice razvidno da predmetna prostorija nije dom oštećenika. Iz cjelokupnog sadržaja spisa ne proizlazi niti osnovana sumnja na počinjenje kaznenog djela oštećenja tuđe stvari iz čl. 235. KZ-a, a posebno ne kvalificiranog oblika st. 3. KZ-a, da bi istim bila prouzročena znatna šteta. Ističe se kako u postupanju okrivljenika ne postoji niti jedan element krivnje, niti jedno obilježje kaznenog djela koje mu se stavlja na teret. Vezano za ovaj dio optužnice navodi se kako iskazi svih saslušanih svjedoka, pa čak i prijatelja oštećenika sa očiglednim materijalnim interesom, nedvojbeno navode na zaključak da je predmetni prostor bio neprimjeren za život, odnosno, da su „stvari“ u prostoru bile neupotrebljive. Ponovno se naglašava da u spisu ne postoji niti jedan materijalan dokaz o stanju i vrijednosti stvari. Svjedok Rade Sašilo naveo je da u prostor nikad nije ni ušao, ali da je čuo kako je stan lošijeg stanja. Svjedok Nikša Lazo je naveo da je stan bio „neurednog stanja“, a i da su zidovi u travnju 2023. bili u istom stanju kao i prije, te da je u stanu bilo smeća. U pogledu samih „stvari“ koje ovaj očigledno pristrani svjedok nabraja

(dva-tri televizora, frižider štednjak, knjige i slike na podu poslagani prema stopu) u ukupnosti sa ostalim dokazima u spisu, očigledno je da nisu bile u upotrebljivom stanju, već su iste predstavljale u spisu niz puta navedeni pojam smeća. Svjedok Frane Jerković naveo je da je prostor bio neuredan, te da je u istom postojala hrpa novina. Kada se ovi iskazi, praktički pa zainteresiranih svjedoka optužbe, cijene u odnosu na obranu okrivljenika, fotografije u spisu i iskaz svjedoka Jure Tomića, jasno je da nema govora o počinjenju kaznenog djela iz čl. 235. KZ-a, a da je obrana okrivljenika životna i logična. Kazneni zakon RH propisuje da kazneno djelo oštećenja tuđe stvari čini onaj „Tko oštetiti, uništi, izobličiti ili učini neuporabljivom tuđu stvar“. U vezi stvari koje se nabrajaju prvo u kaznenoj prijavi, a sada optužnici, „namještaj, 4 televizije, 4 velike muzičke linije, 4 velika zvučnika, preko 1000 CD-ova, gramofon, preko 1100 vrijednih kaseta, 2 velika i 1 mali obiteljski album, dubinski frižider, sudoper, policu za TV, veliku mašinu za pranje, bojler, pilo, stol, policu za DVD snimač, 3 videa, 1 mali stol sa špaherom, 4 stolice, prsten koji je pripadao pok. majci oštećenika Iva Bratoša, sat, gramofonsku ploču, 10 vrijednih albuma HNK Hajduk, 5-6 kalendara sa zidova, neprocjenjivu kolekciju glazbe, sve ugovore i rješenja vezana uz predmetni stan, sve medicinske nalaze, dokumentaciju oštećenika Iva Bratoša o statusu ratnog vojnog invalida, kuhinjski pribor, 1.000,00 australskih dolara, pehar (pokal), 4 madraca za 2 kreveta, kao i brojne druge stvari oštećenika“ prvo i osnovno se navodi kako njihovo postojanje, stanje ni vrijednost nije dokazana od strane optužbe. Kao drugo, sasvim je jasno da 4 televizije, 4 velike muzičke linije, 4 velika zvučnika, preko 1000 CD-ova, gramofon, preko 1100 vrijednih kaseta, dubinski frižider, sudoper, policu za TV, veliku mašinu za pranje, bojler, pilo, stol, policu za DVD snimač, 3 videa, sve i ako su postojali, nisu bili u upotrebljivom stanju, čime okrivljenici (sve i da postoje ostali elementi krivnje) nisu mogli počinuti predmetno kazneno djelo, odnosno, predmetne stvari, sve i da je optužba dokazala da su postojale, nisu otečene, nisu uništene, izobličene niti neupotrebljive, već su takve i bile. Neupotrebljive. Sve i kada bi djelo postojalo, a ne postoji, niti jedan dokaz u spisu ne ukazuje da je djelo počinjeno s namjerom, odnosno, svi dokazi upućuju da kod okrivljenika ne postoji ni namjera niti svijest o počinjenju djela. Vrijednost imovinskopravnog zahtjeva na kojoj optužba inzistira ne samo da nije dokazana, već je ista, najblaže rečeno, pretenciozna i apsurdna. 50.000,00 Eura za hrpu novina, stari štednjak dvije (ili četiri ni sama optužba ne može odlučiti) stare televizije, odnosno, 20.000,00 Eura za laminate i gipsane table, za koje je ODO već utvrdio da nisu ni postojali, potvrđuje navod obrane da se radi o flagrantnom pokušaju uključenih osoba da okrivljenike prisile na plaćanje „odštete“ koja im ni po čemu ne pripada. Zbog navedenog predlaže se imovinskopravni zahtjev oštećenika odbiti, odnosno, istog uputiti u parnicu. U konačnici, a vezano za ovu točku optužnice, navodi se kako obrana okrivljenika i ukupnost dokaza u spisu, sve i kada bi u njihovom postupanju postojali elementi ovog kaznenog djela, a ne postoje, ukazuje da su radnje okrivljenika poduzete u cilju otklanjanja opasnost po zdravlje i okoliš, opasnosti od požara, koja opasnost se na drugi način nije mogla otkloniti. Vezano za tvrdnju optužbe da bi okrivljeni počinio kazneno djelo iz čl. čl. 141. st. 1. KZ/11, navodi se slijedeće. Nitko ne može imati dva doma. Naime, ukoliko je predmetni prostor ikad i bio primjeren za stanovanje, ukoliko je isti ikad i predstavljao dom okrivljenika, notorna je činjenica da oštećeni već više od tri godine u istom ne živi, u isti prostor praktički više od tri godine nije ni ušao. Dom (ako se i uzme u obzir traženje optužbe da se ovaj pojam ne sagledava kroz vlasništvo i „ugovorni temelj“) nije prostor u koji nitko nije ušao 3 godine. Okrivljenici su ne samo opravdano smatrali, već su potpuno pravilno utvrdili da je prostor napušten, derutan, leglo lešina

štakora, mačaka, rasadnik bakterija i insekata, izvor nesnosnog smrada, koji kao takav ne može predstavljati, niti je u travnju 2023. predstavljao nečiji dom. Nadalje, kazneno djelo iz čl. 141. KZ-a progoni se po prijedlogu, pa nisu ostvareni ni procesni uvjeti za raspravljanje o počinjenju istog. Samim time, a obzirom da se ne radi o domu okrivljenika, nema govora o počinjenju kaznenog djela iz čl. 141. st. 1. KZ/11. Obzirom na sve činjenice iznesene u prethodnim točkama ovog odgovora, okrivljenik nije bio svjestan niti je mogao biti svjestan da je njegovo djelo zabranjeno. Samim time, okrivljenik ne može biti kriv za djelo koje mu se stavlja na teret. Obzirom na sve činjenice iznesene u prethodnim točkama ovog odgovora, okrivljenik ističe da, sve i ukoliko su ostvarena obilježja kaznenog djela, a što se izričito osporava, isključena je protupravnost. Ukoliko su ostvarena obilježja kaznenog djela, a nisu, okrivljenik je postupao u krajnjoj nuždi. Okrivljenik prigovara zakonitosti dokaza navedenim pod 1. optužnice, i to: priložene fotografije, popis stvari oštećenika, WhatsUp prepiska, službena bilješka policijskog službenika Tina Šiljega od 20. travnja 2023. U vezi priloženih fotografija navodi se kako ne postoji način ispitati njihovu vjerodostojnost ni vrijeme nastanka. U vezi popisa stvari oštećenika navodi se kako se radi o jednostranoj, proizvoljnoj izjavi čiji se skriptor ni sadržaj ne može utvrditi ni ispitati. U vezi WhatsUp prepiske navodi se kako ne postoji način ispitati vjerodostojnost. Okrivljenik predlaže da se u postupku izvedu dokazi: Saslušanje stranaka, saslušanje oštećenika, saslušanje svjedoka, pregledom dostavljenih materijalnih dokaza, dokumentacije u spisu. Zbog svega navedenog okrivljenik predlaže sudu, na temelju čl. 355. ZKP-a rješenjem obustaviti kazneni postupak u odnosu na sve točke optužnice, a podredno, da izuzme sve nezakonite dokaze, provede postupak, te donese presudu kojom se okrivljenici oslobađaju optužbe.

6. Radi ispitivanja optužnice održana je nejavna sjednica optužnog vijeća bez sudjelovanja stranaka, s obzirom na to da se radi o kaznenim djelima za koja je propisana kazna zatvora do pet godina.

7. Optužno vijeće je pročitalo i pregledalo spis ovog suda posl.br. Kov-79/2024, na koji spis je dostavljen spis Županijskog suda u Dubrovniku br. Kir-14/2024 i spis Općinskog državnog odvjetništva u Dubrovniku broj KP-DO-193/2023.

8. Optužno vijeće je utvrdilo kako prikupljeni podaci i dokazi na kojima se temelji optužnica, a poglavito iskazi svjedoka Nikše Laza, Željka Mage, Frana Jerkovića, Rade Sašila i Iva Bratoša, daju dovoljno osnove za podizanje optužnice, optužnica sadrži sve ono što je i predviđeno odredbom čl.342.st.1.toč.1-5 ZKP/08, a sva sporna pitanja raspraviti će se na samoj raspravi na kojoj će se izvesti dokazi koje stranke predlože, a koje sud prihvati izvesti, nakon čega će sud savjesno cijiniti sve provedene dokaze, kako pojedinačno tako i u njihovoj međusobnoj vezi, pa tek tada, na temelju takve ocjene, donijeti pravednu i na Zakonu osnovanu odluku.

9. Stoga je optužno vijeće odlučilo kao u izreci ovoga rješenja te je potvrdilo predmetnu optužnicu, s obzirom na to da postoji osnovana sumnja da bi okrivljenici počinili kaznena djela koja im se optužnicom stavlja na teret.

U Dubrovniku, 14.studenog 2024.

Predsjednica optužnog vijeća:
Marta Jelić

POUKA O PRAVNOM LIJEKU: Protiv ovog rješenja žalba nije dopuštena, temeljem odredbe čl.491.st.2. ZKP/08.

DNA:

- opunomoćeniku oštećenika kao tužitelja, odvjetniku Bojanu Lujaku
 - okrivljenicima Klaudiji Bevan i Clive Andrew Bevan (prevedeno na engleski jezik)
 - braniteljima: odvjetniku Gordanu Loliću i odvjetniku Andriji Kuzmaniću

Broj zapisa: **9-3086f-37c9c**

Kontrolni broj: **05706-4b9c8-09289**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Marta Jelić, O=OPĆINSKI SUD U DUBROVNIKU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Dubrovniku** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.